பத்தில் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படிப்பட்ட முயற்சி எடுக்க வேண்டுமென்று மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களும் கேட்டுக்கொள்ளப் பட்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. கே. ஏ. வகாப் : குறிப்பிட்ட இடங்களில் பங்குத் தொகை வசூலிக்கப்பட்டிருந்தால், அந்த மாவட்டத்திலேயே வேறுபகுதிகளில் பங்குத்தொகை அதிகமாக வசூலிக்கப்பட்டால் அந்த இடங்களுக்கு, குறிப்பாக வந்தவாசி போன்ற தாலுக்காக்களில் வசூலித்துத்தருகிறார்கள் என்றால் அங்கே மாற்றித்தருவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : பங்குத் தொகையை மட்டும் நாம் கணக்கிட முடியாது. குறைந்தபட்சம் 5,000 முதல் 8,000 ஏக்கர் வரை பரப்புள்ள கரும்பு பயிரிட வாய்ப்புள்ள இடமாக இருக்க வேண்டும். ஒரு தொழிற்சாலைக்கு ஒரு 'ஏரியா' என்று நிர்ணயிக்கிறோம். அதிலே நல்ல பொருத்தமான இடத்தை நாம் தேர்ந்தெடுக்கிறோம். அந்தப் பகுதியில் தொழிற்சாலை இருந்தால் அந்தப் பகுதியிலுள்ள விவசாயிகளுக்கு அக்கறை ஏற்படும், அவர்கள் தொடர்ந்து கரும்பு பயிரிட்டு சர்க்கரை ஆலைக்குக் கொடுக்கவும் வாய்ப்பு இருக்கும் என்று அரசாங்கம் கருதுகிறது. அந்தப் பகுதியில் உள்ள சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் மற்றவர்களும் இதற்கு முன்வரவேண்டும்.

பேரூரில் கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலை.

* 100 வினா—திரு. என் மருதாசலம், திரு. சு. துரைசாமி, } மாண்புமிகு தொழில் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

கோவை மாவட்டம், பேரூரில் கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலை அமைக்க செயற்குறிப்பு ஏதேனும் அரசின் பரிசீலனையிலுள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : கோவை—மேட்டுப்பாளையம் சாலையில் அவினாசி வட்டத்திலுள்ள காரமடையில் நிறுவ முடிவு செய்யப்பட்டது.

திரு. என். மருதாசலம் : கோவை மாவட்டத்தில் பேரூரில் பெரும்பாலும் கரும்பு சாகுபடி செய்யக்கூடிய இடங்கள் இருக்கின்றன. அந்த இடத்தில் கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலையை ஏற்படுத்த அரசுக்கு உத்தேசம் உண்டா ?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : முதலில் அறிக்கை தயாரித்தபோது பேரூரில்தான் ஏற்படுத்தலாம் என்று முடிவு செய்யப்பட்டது. ஆனால், மறுபரிசீலனை செய்ததில், முக்கியமாகத் தண்ணீர் தேவைப்படுகிற காரணத்தால், போதுமான அளவுக்குத் தண்ணீர் கிடைக்கவேண்டுமானால் பவானி ஆற்றுக்குப் பக்கத்தில் உருவாக்கலாம் என்று, இரண்டு இடங்களைப் பார்க்கும்போது, ஓரிடம் காரமடையில் வைக்கலாம் என்று கருதப்பட்டது. சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் மட்டும் வேறு இடத்தில் வைக்கலாம்

1971 ஜூலை 1]

என்று ஆலோசனை கூறியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய பொதுப் பணித் துறை அமைச்சரவர்களும் அறநிலைய அமைச்சர் அவர்களும் இந்த இடங்களை மீண்டும் பரிசீலித்து ஒரு முடிவு எடுப்பார்கள்.

திரு. சு. துரைசாமி: கோவை மாவட்டத்தில் இருக்கும் காரமடையில் வைப்பதால் பிற்காலத்தில் போக்குவரத்துச் செலவு அதிகமாவதோடு மற்றக் காரியங்களுக்கும் ஏது குறைவாக இருக்குமென்பதை அமைச்சர் அறிவாரா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: இரண்டு இடங்களையும் நானே சென்று பார்த்தேன். இரண்டு இடங்களுக்கும் இடையே உள்ள தூரம் இரண்டு மைல்தான் என்று சொல்கிறார்கள். இரண்டு மைல் இருப்பதால் ஒரு இழப்பு ஏற்பட்டுவிடும் என்று நான் கருதவில்லை. பெரியநாயக்கன்பாளையத்துக்குப் பக்கத்தில் சென்று பார்த்தபோது கட்டடம் கட்ட இலாயக்கில்லாத இடமாக, மேடு பள்ளம் நிறைந்த இடமாக—பக்கத்திலே கிணறு தோண்டப்பட்டும் கிணற்றில் தண்ணீர் இல்லாத சூழ்நிலையையும் நான் பார்த்தேன். இதையெல்லாம் சொல்லுகிற காரணத்தால் அமைச்சரவையில் முடிவு எடுக்கப்பட்டுவிட்டதாக நினைத்துவிடக் கூடாது. அவர்கள் மீண்டும் பரிசீலித்து எது நல்ல இடமோ அதைப் பார்க்க வேண்டும். போக்குவரத்துச் செலவைப்பற்றி ஆராய்ந்தோம். இரண்டு மைல் தூரம் மட்டுமல்லாமல் நமக்கு முதலில் 15 லட்சம் ரூபாய் அதிகமாகச் செலவு வருகிறது, தண்ணீர் எடுத்துச்செல்ல. அந்தச் செலவைக் குறைப்பதற்கு, காரமடைக்குப் பக்கத்தில் வேறு தண்ணீர் வசதி உள்ள நல்ல இடமாகக் கொடுத்தால் மாற்றுவதில் ஆட்சேபணை இல்லை.

திரு. கே. என். குமாரசாமி: தலைவரவர்களே, இந்தக் காரமடையிலே அமைக்கும் கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலைக்கும் கோவை பேரூர் பகுதிக்கும், அதே நேரத்தில் கோவையின் தென் பகுதியிலே ஏராளமான கரும்பு உற்பத்தியாகிறது. ஆனால் அதற்கும் இதற்கும் 8 மைல், 10 மைல் தூரம் இருப்பதால் அதை மீண்டும் புனர் பரிசீலனை செய்து பேரூரில் சர்க்கரை ஆலை அமைக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: 8 மைல், 10 மைல் என்பது ரொம்ப சாதாரணம். ஒரு ஆலைக்கு அது பெரிய பளு அல்ல. ஆனால் பேரூரிலே பவானி ஆற்றிலிருந்து தண்ணீர் கொண்டு வர வேண்டும். அதற்கு ஏராளமான செலவு வரும் என்று கணக்கிடப்படுகிறது. வேறு தண்ணீர் வசதி உள்ள இடம் கிடைத்தால் ஆட்சேபணை இல்லை. வைக்கவேண்டுமென்று இந்த ஏரியாவை அலாட் செய்திருக்கிறோம். அந்தப் பகுதியிலே வைக்கவேண்டுமென்பதுதான் உண்மை. அதிலேயும் இந்த இடம் நடுமையமாக இருப்பதால் போக்குவரத்துச் செலவும் பெருகும் என்பது உண்மை. ஆனால் தண்ணீர் வசதி இல்லாவிட்டால் ஆலையே நடைபெறாமல் போகக்கூடும்.

[1971 ஜூலை 1

திரு. சோ. கருணாநாதன் : தலைவரவர்களே, ஏற்கனவே அமைக்கப்பட்ட கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலை இலாபத்தோடு நடைபெறுகிறதா, அல்லது நஷ்டத்தில் நடைபெறுகிறதா என்று அறிவிப்பார்களா ?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : நாம் 6 ஆலைகளை இப்பொழுது நடத்தி வருகிறோம். அந்த 6 ஆலைகளிலே கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாக நல்ல முன்னேற்றத்தைக் கண்டு வருகிறோம். அதுவும் கடந்த ஆண்டுதான் நம்முடைய சர்க்கரை ஆலைகளிலே பொதுவாக ரெக்கவரி கிட்டத்தட்ட 9 சதவிகிதம் உயர்ந்திருக்கிறது. இதே அளவில் ரெக்கவரி கிடைத்தால் லாபத்தோடு நடைபெற வாய்ப்பு உண்டு. அதுமட்டுமல்ல, மத்திய சர்க்கார் விலையை நிர்ணயிக்கும்பொழுது ரெக்கவரியின் அடிப்படையில் இருக்கிறது. ரெக்கவரியைக் குறைத்து அதன்மேல் விலையை நிர்ணயித்தால் லாபம் இருக்கும். ஆனால் அதனால் மராட்டிய மாநிலத்திற்கு நஷ்டமாகும். ரெக்கவரியைக் குறைவாக வைத்து விலையை நிர்ணயம் செய்தால் நம்மைப்போன்ற மாநிலங்களில் உள்ள சர்க்கரை ஆலைகளை லாபத்தோடு நடத்துவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கும். இதையெல்லாம் நாம் எடுத்துக் கூறி வருகிறோம்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : சார், சர்க்கரை உற்பத்தியாகித் தேங்கிக் கிடப்பதாகவும், கரும்பு விவசாயிகளுக்கு சரியாக சர்க்கரை ஆலை நிர்வாகிகள் பணம் தரவில்லை என்றும் நேற்று முன்தினம் இங்கே கூறப்பட்டது. அப்படியிருக்கும்பொழுது மேலும், மேலும் இதுபோன்ற ஆலைகளை உண்டாக்குவது நம்முடைய மாநிலத்திற்கு உதவிகரமாக இருக்குமா என்பதை அரசு சிந்திக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : சர்க்கரை உற்பத்தி எவ்வளவு தேவை, நம்முடைய நாட்டிற்கும், வெளிநாட்டிற்கு ஏற்றுமதி செய்யவும் எவ்வளவு தேவை என்று கணக்குப்பார்த்து மத்திய சர்க்கார் அதற்கு அனுமதி தருகிறார்கள். சர்க்கரை ஆலைகள் தேவை என்பதில் ஆட்சேபணை இல்லை. இடைக்காலத்தில் இப்படிப்பட்டதொரு கஷ்டமான நிலை சர்க்கரை ஆலைகளுக்கு ஏற்பட்டது. மத்திய சர்க்கார் பிடிவாதமாக மராட்டிய மாநிலத்திற்குச் சலுகை காட்டும் நோக்கத்தோடு செய்து வருவதாக நாங்கள் குற்றம் சாட்டுகிறோம். மராட்டிய மாநிலத்தில் ஏராளமான ரெக்கவரி இருப்பதால் விலை குறைவாகயிருந்தாலும் அவர்கள் ஏற்றுமதி செய்ய வாய்ப்பிருக்கிறது. ஆனால் தமிழ்நாடு போன்ற மாநிலங்களை எடுத்துக்கொண்டால் ரெக்கவரி குறைவாக இருக்கிறது. நல்லவேளையாக இந்தக் கண்ட்ரோலை எடுத்துவிட்டால் அலாட் செய்தயிடத்தில்தான் விற்க வேண்டுமென்ற நிலையில்லாமல் அதை ஓரளவு தளர்த்தியிருப்பதால் எங்கே வேண்டுமானாலும் விற்க வாய்ப்பிருக்கிறது. எக்சைஸ் ட்யூட்டியையும் ஒரேமாதிரியாக்கியிருக்கிறார்கள். ஓரளவிற்கு அந்தப் பளு இல்லாமல் குறைந்து வருகிறது.

1971 ஜூலை 1]

Dr. H. V. HANDE : The Hon. Minister in his reply was saying that the position has eased after the controls had been removed and the whole country had been made into one area for free sale or sugar. May I know from the Hon. Minister the number of days since this particular rule had come into operation, large amounts of stock of sugar had been lying idle in several godowns and when there had been increased sale of these things? Had the position eased and may I know the details from the Hon. Minister?

* **மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் :** இப்பொழுது அதனுடைய விவரங்கள் என்னிடத்திலே இல்லை. ஆனால் கூட்டுறவுத் துறையானாலும்சரி, தனியார் துறை சர்க்கரை ஆலைகளின் சொந்தக்காரர்களை நான் சந்தித்துப் பேசியதிலே அவர்கள் இந்த உத்தரவு வந்ததற்குப் பிறகு—சில நாட்களுக்கு முன்பு வந்தது—வந்ததற்குப் பிற ஏராளமான சர்க்கரையை விற்க முடிந்தது என்று சொல்கிறார்கள். அதில் உண்மை இருப்பதற்கு வாய்ப்பு உண்டு. அதற்குக் காரணம், இதற்கு முன்னாலே சென்னையிலிருந்து ஆந்திராவிற்கு—ஆந்திராவில் ஏற்கனவே சர்க்கரை இருக்கிறது, இருந்தாலும்—சென்னையிலிருந்து ஆந்திராவிற்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று, பீஹாருக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று உத்தரவு போட்டதால் அவர்கள் இந்தச் சர்க்கரையை வாங்க மறுப்பார்கள். அப்படி மறுத்துவிட்டால் அதை என்ன செய்வது என்பதுபற்றி மத்திய சர்க்காரிடத்திலிருந்து பதில் இல்லை. இப்பொழுது அந்த நிலை மாற்றப்பட்டிருக்கிறது எங்கே வேண்டுமானாலும் விற்பதற்கு வாய்ப்பிருக்கிறது. நான் முன்னாலே சொன்னபடி எக்சைஸ் வரியும் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : தலைவரவர்களே, சர்க்கரை ஆலைகளைப் பெரிய ஆலைகளாக அமைப்பதற்குப் பதிலாக சிறு சிறு அளவில் கண்டசாரி சர்க்கரையை உற்பத்தி செய்யக்கூடிய ஆலைகளை ஆரம்பிக்கும் சாத்தியக்கூறுகளைப் பற்றி அரசாங்கம் ஆராய்ச்சி நடத்தியதா? அப்படியென்றால் அதன் விவரங்கள் என்ன என்று தெரிவிப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : எல்லோரும் எடுத்துக் காட்டியதுபோல இப்பொழுதுள்ள பிரச்னை உற்பத்தியாகும் சர்க்கரையை எப்படி விற்பது என்பதுதான். கண்டசாரி சர்க்கரையிலே, பொருளாதாரக் கண்ணோட்டத்தில், எக்கனாமிக் வயபிலிட்டியைப் பொறுத்தவரையிலே சரியாக வரவில்லை. இந்த அரசாங்கம் கண்டசாரி விஷயத்தைக் கூடிய அளவிற்குக் கடைப்பிடிக்காமல் இருப்பதுதான் நல்லது என்று கருதுகிறது.

திரு. எஸ். முருகையன் : தலைவரவர்களே, நம்முடைய மாநிலத்தில் பல ஆலைகள் இருக்கும் பகுதிகளில் ரெக்கவரி குறைவாக இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். ரெக்கவரியை அதிகப்படுத்த கரும்பு ஆராய்ச்சிப் பிரிவிலே ஏதாவது ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டதா? அப்படியானால் அதன் முடிவு என்ன என்று அறிவிப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: இதை நம்முடைய விவசாய அமைச்சரவர்கள் பார்த்துக்கொண்டு வருகிருர்கள். இப்பொழுது நாம் அந்த ஆராய்ச்சியை வேளாண்மைத் துறையின் மூலமாக நடத்துகிறேம். அதன் விளைவாகத்தான் சென்ற ஆண்டு தமிழகத்தில் ரெக்கவரி 9 சதவிகிதம் வரை சென்றிருக்கிறது.

திரு. நா. வீராசாமி: தலைவரவர்களே, இந்த ரெக்கவரி குறைவதற்குக் காரணம் இயந்திரங்களின் பாகங்கள் தேய்ந்துவிடுவதால் அப்படியிருப்பதாக ஒரு கருத்து இருக்கிறது. புதிதாக ஆரம்பிக்கப்படும் ஆலைகளில் 11%, 12% வரை ரெக்கவரி வருகிறது என்று தெரிகிறது. பழைய ஆலைகளில் 5½%, 6% தான் வருகிறது. இதனுல் அரசாங்கத்திற்கு நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே இதை அடிப்படையாகக் கொண்டு வருஷா வருஷம் இயந்திரங்களைப் பழுது பார்க்க நடவடிக்கை எடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: பெரும்பாலான புதிய ஆலைகளிலே நான் கேள்விப்பட்டவரையிலே கிளைமேட்டிக் கண்டிஷன்ஸ், இந்த கண்டென்ட் ஆஃப் ஷுகர் அதிகப்படுத்தவும் அத்தகைய பருவநிலை அமைய வேண்டுமென்று சொல்வது உண்மை. ஆனுல் தமிழ்நாடுப் பருவநிலையிலே புதிய கரும்பு ரகங்களை அதிகமான அளவிற்கு உற்பத்தி செய்வதுதான் நம்முடைய முதல் முயற்சியாக இருக்க வேண்டும்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: சார், தமிழ்நாட்டில் ரெக்கவரி குறைவாக இருக்கிறது என்று அமைச்சரவர்கள் சொன்னுர்கள். ஆனுல் அதைவிடக் குறைவாகத்தான் பீஹாரிலே, உத்திரப்பிரதேசத்திலே இருக்கிறது. தமிழ்நாடு, ஆந்திரா, மராட்டியத்தில் ஓரளவு ரெக்கவரி அதிகமாக இருக்க, இம்மாதிரிக் குறைகளைச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கும் இந்தத் தனியார் நிர்வாகத்தை அரசு ஏற்று நடத்த ஏதாவது முயற்சியுள்ளதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: தனியார் மட்டும் சொல்லவில்லை, கூட்டுறவுத்துறையும் அதையேதான் சொல்லுகிறது. இதில் தனியார் ஆலையா, கூட்டுறவுத்துறை, அரசுத்துறையா என்ற போராட்டம் எழவில்லை. அது உண்மையாக இருக்கலாம், ஏராளமான அளவில் உற்பத்தி செய்கிருர்கள், அது சரியாக விற்கப்படாமல் போகிறது.

திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்: தலைவரவர்களே, புதிய புதிய சர்க்கரை ஆலைகளை ஏற்படுத்துவதால் அதிகமான கரும்பு, வணிகப்பயிராகிய கரும்பு, பயிரிடப்படுவதால் உணவு உற்பத்தி பாதிக்கப்படுகிறது என்பதை இந்த அரசு அறியுமா? அதனுல் உணவு உற்பத்தி பாதிக்கப்படாத வகையில் இந்த வணிகப் பயிர்களைக் கட்டுப்பாடு செய்ய முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: தமிழ்நாட்டிலே கடந்த நான்காண்டுக் காலமாக உணவு உற்பத்தியும் பெருகி, கரும்பு

1971 ஜூலை 1]

உற்பத்தியும் பெருகியிருந்த காட்சி இப்படிப்பட்டதொரு கூற்று சரியல்ல என்பதை நிரூபிக்கிறது.

திரு. கே. ஏ. வகாப் :. தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் அந்த ரெக்கவரிக் குறைவைப்பற்றிப் பல காரணங்களைச் சொன்னார்கள். ஆனால் உண்மையான காரணம் விவசாயிகளிடத்தில் பதிவு செய்யப்படும்பொழுது 12 மாதங்கள் என்று பதிவு செய்துவிட்டு, 13 , 14 மாங்தகளிலே ஆலைகள் எடுத்துக் கொள்ளும் தாமத நிலையிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட தாமத நிலை போக்கப்படுமா? வட நாடுகளில் கரும்பு ரெக்கவரி குறைவாகயிருந்தாலும் டன் ஒன்றுக்கு 100 ரூபாய்வரை கிடைக்கக் கூடிய அளவிலே இருக்கிறது. இங்கே அதிகமாக ரெக்கவரியிருந்தாலும் குறைவான விலையைக் கொடுக்கிறார்கள். எனவே விலையை அதிகரித்து விவசாயிகளுக்கு அதிக விலையை வாங்கிக்கொடுக்க இந்த அரசு உத்தேசிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : ஆலைகளுக்குக் கரும்பு கொடுப்பதைப்பற்றி விதிமுறைகளெல்லாம் அமைந்திருக்கிறது. அதன்படி எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது. ஆனால் சில நேரங்களில் பதிவு செய்தவர்கள் கொடுக்கமாட்டேன் என்கிறார்கள், பதிவு செய்யாதவர்கள் கொடுக்கவிரும்புகிறார்கள். இந்த மாற்றம் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. விவசாயிகளும், ஆலைகளும் சரிய முறையிலே ஆண்டுதோறும் விடாது கூட்டு மனப்பான்மை கொண்டிருந்தால் நல்லது. உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் வெல்லத்திற்கு விலை உயரும்பொழுது கரும்பைக் கொடுக்கமாட்டேன் என்கிறார்கள். ஆகவே, கூட்டு மனப்பான்மையிருந்தால் சிக்கல் அகற்றப்படும்.

மற்ற மாநிலங்களில் விலை கூடுதலாகக் கொடுப்பதாகச் சொன்னார்கள். எனக்கு அந்த விவரம் இல்லை. பொதுவாக எல்லா மாநிலங்களுக்கும் விலை நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. அதிலே சில மாநிலங்களில் அதிகமாக ரெக்கவரியிருந்தால் சுலபமாக விற்பதற்கு வாய்ப்பிருக்கிறது. நம்முடைய மாநிலம் அந்தச் சூழ் நிலையில் இல்லை. ஆகவே விலையைப்பற்றி நம்முடைய மாநிலத்திலே சென்ற ஆண்டுக்கு முந்திய ஆண்டுகூட 90 ரூபாய், 95 ரூபாய் என்ற அளவில் நிர்ணயிக்கப்பட்ட விலைக்கு மேல் 20 ரூபாய், 25 ரூபாய் கிடைக்கக்கூடிய நிலை இருந்திருக்கிறது. எப்பொழுது எப்பொழுது இலாபம் வரக்கூடுமோ அப்பொழுது இந்த அரசு அமைச்சரவை அளவிலே கூடிப் பேசி விலையை ஏராளமாக விவசாயிகளுக்கு வாங்கிக்கொடுப்பதில் முயற்சி எடுத்து வருகிறது.

திரு. கா. காளிமுத்து : தமிழகத்தில் தனியார் துறை சர்க்கரை ஆலைகள் எவ்வளவு இருக்கின்றன? அவற்றை அரசு ஏற்றுக் கொள்ளும் நிலை இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தனியார் துறை சர்க்கரை ஆலைகள் எவ்வளவு இருக்கின்றன என்ற விவரம் இல்லை.